

ת"פ 40445/03/23 - מדינת ישראל נגד אמיר חמדאן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 40445-03-23 מדינת ישראל נ' חמדאן(עציר)

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אמיר חמדאן (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן, והורשע בעבירת גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בידיעה שהוא עלול להשתמש בו בכוונה להונות בניגוד לסעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט - 2019, ובעבירת פריצה לבניין שאינה דירה וביצוע גניבה בניגוד לסעיף 407(ב) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 28.2.23 סמוך לשעה 05:00 צעד המתלון לכיוון ביתו ברח' החלוץ בחיפה, כשהנאשם ואחרת מתחקים בעקבותיו. בעוד המתלון נכנס לבניין מגוריו, ועמד ליד המעלית, ניגש הנאשם והאחרת מאחוריו, ונטל לידו מכיס חולצתו של המתלון ארנק ובו כסף מזומן בסך 60 ₪, כרטיס חיוב ותעודת זהות של המתלון ונמלט בריצה מהמקום.

בתאריך 6.3.11 סמוך לשעה 8:54 השתמש הנאשם בכרטיס חיוב מסוג ויזה השייך לגב' ב.מ., ועשה עסקה במכולת שכונתית ברח' הרצליה בחיפה בשווי 55 ₪.

בתאריך 7.3.23 בסמוך לשעה 11:25, עת שהרופאה מ.ג. (להלן: "**המתלוננת**"), העובדת במרפאת לין בחיפה, הייתה בישיבה ועזבה את משרדה במרפאה, הגיע אל המקום הנאשם, פתח את דלת משרדה של המתלוננת שהייתה נעולה עם קודן, נכנס פנימה והחל לחטט בארונות המשרד. הנאשם נטל לידו את ארנקה של המתלוננת ובו כסף מזומן בסך 800 ₪ ו-2 כרטיסי חיוב, ועזב את המקום כאשר הרכוש הגנוב באמתחתו.

בהמשך בסמוך לשעה 11:48, השתמש הנאשם בכרטיס החיוב של המתלוננת בעסק "בונבוניירה" בחיפה וביצע עסקה בשווי 74 ₪.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) הכולל 12 הרשעות קודמות, רובן בתחום עבירות רכוש ואלימות, אך האחרונה מהן היא משנת 2009 וכלל ההרשעות של הנאשם התיישנו, הגם שטרם נמחקו.

עמוד 1

ב"כ הנאשם הגיש מסמך בדבר פנייתו של הנאשם ליחידה לנפגעי התמכרות עוד בטרם מעצרו בתיק זה (טע/4), וסיכום אשפוז באשפוזית טמרה (טע/5), אליה הופנה הנאשם במסגרת תיק זה, שבסופו הצליח הנאשם להיגמל פיזית מסמים.

טיעוני הצדדים לעונש :

ב"כ המאשימה ביקשה לראות בכלל העבירות שביצע הנאשם אירוע אחד נוכח אופי העבירות ולאור העובדה שבוצעו בסמיכות זמנים.

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/2), כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם עניינם בכבודו של הפרט ובטחונו, זכותו לפרטיות, קניין ושלוות נפשו.

לטענת ב"כ המאשימה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, מאחר והנאשם הוא מבצע יחיד אשר ביצע את העבירות במודעות מלאה למעשיו ולפגיעתו באחרים.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 15 ל-25 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד לגבי מדיניות הענישה הנוהגת. עיון בפסיקה אליה הפנתה המאשימה מעלה כי מדובר בנסיבות שונות וחמורות יותר של ביצוע העבירות שם, מהמקרה שבפניי, כאשר בתי משפט גם בנסיבות חמורות יותר קבעו מתחמי ענישה נמוכים משמעותית מהמתחם לו עתרה המאשימה.

המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם, נוכח עברו הפלילי (טע/2) ולהשית עליו עונש שלא יפחת מ-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

ב"כ הנאשם ביקש, כעתירת המאשימה, לראות את ביצוע כלל העבירות כאירוע אחד, ולקבוע מתחם עונש הולם אחד וזאת על פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכת ג'אבר.

לטענת ב"כ הנאשם, נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם אינן חמורות וסכומי הגניבה מסתכמים בכמה עשרות שקלים. על כן, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה (טע/3) אשר לטענתו תומכת במתחם שהוצע על ידו.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם כבן 39, גרוש, ואב ל-3 ילדים מ-2 מערכות יחסים, אשר נסיבות חייו קשות מאוד.

עוד נטען, כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי משנת 2012 עד שנת 2022, שמר על ניקיון מסמים, עד שבאוגוסט 2022 חלה התדרדרות במצבו והוא חזר להשתמש בסמים. יחד עם זאת, עוד בטרם המעצר הנאשם פנה ליחידה להתמכרויות בחיפה, והשתתף במספר פגישות עם עו"ס עד מעצרו, כעולה ממסמך שהוגש (טע/4).

בנוסף, במסגרת הליך המעצר הנאשם השתלב באשפוז בהצלחה, אך לאור העובדה שלא נמצאה לו קהילה טיפולית להמשך הליך הגמילה הוא הסגיר את עצמו למשטרה, והוא עצור מאז.

ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, ועל אף שלחובתו מספר לא קטן של הרשעות, הרשעותיו

האחרונה היא משנת 2009, כאשר כל ההרשעות התיישנו.

עוד נטען, כי באירוע הגניבה מושא אישום הראשון, הייתה מעורבת שותפה, אשר נגדה לא הוגש עד כה כתב אישום ויש להתחשב בכך בקביעת עונשו של הנאשם.

לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם לו עתר, כך שהעונש יעמוד על מספר חודשים בודדים, או להסתפק בימי מעצרו.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו, תיאר כי הוא נקי מסמים והבטיח להתמיד ללכת למרכז יום להתמכרויות על מנת להמשיך ולהתמיד בגמילתו מסמים.

דין והכרעה:

אמנם הנאשם הורשע בגין ביצוע מספר עבירות, אך הן בוצעו במהלך שבוע אחד ועניין בעבירות רכוש, אשר בוצעו על רקע שימוש בסמים, ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), יש לראותן כאירוע אחד לצורך קביעת מחתם העונש ההולם, והצדדים אף לא ביקשו לקבוע אחרת.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 לחוק העונשין). על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40 לחוק העונשין).

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירת ההתפרצות לבית העסק, גניבה ושימוש בכרטיס חיוב - הינם זכותו של הפרט לשמירה על קניינו ובטחונו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות:

מדובר בביצוע עבירות לאחר תכנון, הגם שלא מדובר בביצוע עבירות מתוככמות וההתפרצות למשרדה של המתלוננת בוצעה ללא שימוש בכלי פריצה.

הנאשם היה המבצע היחיד של עבירות הפריצה והשימוש בכרטיס חיוב, כאשר עבירת הגניבה מושא האישום הראשון בוצעה יחד עם אחרת, אשר עד כה לא הועמדה לדין, הגם שהייתה לה מעורבות ישירה בביצוע העבירה.

הנאשם ביצע את העבירות על רקע חזרתו לצורך סמים, בהתאם לדברי הנאשם ובהתאם למסמכים שהוגשו בעניין ניסיונות הגמילה טרם מעצרו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם נזק לשלושה קורבנות שונים, הגם שלא מדובר בסכומי גניבה גדולים והשימושים בכרטיסי החיוב היו בסכומים של עשרות שקלים בודדים.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שסקרתי לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

הצדדים הפנו אותי לפסיקה, אשר לדידם תומכת במתחם העונש ההולם לו עתרו. יצוין, כי ישנו קושי של ממש ללמוד מפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה על מדיניות הענישה הנהוגת נוכח שוני מהותי בנסיבות ביצוע העבירות שם לעומת המקרה שבפניי.

בנוסף מצאתי להפנות למספר פסקי דין מהם לטעמי ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנהוגת:

- בעפ"ג 54218-01-14 **נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל** (11.3.14) הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. **מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר בפועל**, ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לעברו הפלילי הנקי.
- בעפ"ג (מח' מרכז) 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** (13.5.14), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה והחזקת סם לשימוש עצמי. הנאשם התפרץ לחברה בשעות היום, כאשר עובדי החברה נכחו במשרד. בית משפט השלום קבע כימתחם העונש ההולם לעבירת ההתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים בנסיבות המקרה הינו החל מ-**6 חודשי מאסר בפועל, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלה של שנת מאסר על תנאי, שהייתה תלויה ועומדת נגדו לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת המאסר על תנאי, בשים לב למצבו הבריאותי.
- בעפ"ג 17761-02-18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (27.1.19) המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של שינוי זהות של רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של המערער עומד בין 9 ובין 18 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה, אך נקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים.
- בת"פ (נתניה) 59631-12-13 **מדינת ישראל נ' גויטע** (3.5.15) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה. הנאשם התפרץ לבית עסק לזכויות ונטל ממנו כלי עבודה בשווי 5,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ובין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל והופעל עונש מאסר המותנה, בן 6 חודשים במצטבר כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. עוד הושת על הנאשם עונש מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.
- בת"פ 29022-09-14 (י-ם) **מ"י נ' גוזלן** (19.3.15), נדון עניינו של נאשם אשר התפרץ לחנות בתחנת דלק. הנאשם גנב מחנות כעשרים קופסאות סגריות, ארטיקים, פנסים ושוקולדים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשים בודדים של מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שביצע את העבירה כאשר מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים באופן שהעונש הכולל הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' רפי בן חיון** (12.9.21) הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב דיסון בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי **מתחם**

העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

בת.פ. 38584-09-14 מ"י נ' זידאן (6.1.15) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירות של פריצה והחזקת מכשירי פריצה בכך שניפץ זכוכית דוכן מפעל הפיס באמצעות מברג, נכנס לדוכן, גנב מתוכו כסף מזומן, שני שלטים וקופת צדקה ובהמשך נעצר על ידי שוטרים כשבחזקתו חלק מהרכוש שגנב וכלי פריצה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר וכן מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף, כך שהושת על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית.

בת.פ. 61099-03-23 מדינת ישראל נ' רוברט שומייב (28.3.23), הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם התפרץ למתנ"ס בכך שניפץ דלת זכוכית אחורית וגנב מתוך הקופה הקטנה 100 ₪, אוזניות ועטים. הנאשם גרם לדלת נזק של כ-2,500 ₪. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ברף התחתון ועד 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון**. על הנאשם הושת עונש של 4 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים על תנאי בחופף וכן ענישה נלווית.

בת"פ 45020-04-23 מדינת ישראל נ' גורבאן (29.5.23) הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה והיזק לרכוש במזיד. הנאשם קפץ מעל שער כניסה לבית העסק אשר היה נעול, ניגש למחסן שהיה נעול, ניסה לפתוח אותו ללא הצלחה ומשך נטל הנאשם מטף כיבוי שהיה בסמוך ובאמצעותו היכה במנעול המחסן עד שנשבר. בהמשך, נכנס הנאשם למחסן, נטל 3 ארגזי משקה ועזב את המקום עם הרכוש הגנוב. **נקבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו חופף כך שסה"כ על הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 11339-08-21 מדינת ישראל נ' רוברט שומייב (3.10.21) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בארבע עבירות של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. הנאשם הגיע אל בית עסק, ניפץ את הדלת באמצעות לבנה ונכנס אליו ובכך גרם נזק לדלת. הנאשם נטל את קופת העסק שהכילה כ-1,000 ₪ וכעבור כמה שעות שב לעסק ונשא מתוכו כלי עבודה. באישום אחר הגיע הנאשם לבית עסק, ניפץ את הדלת פתח אותה בכוח ונכנס לעסק. הנאשם נטל מחשבים, טלפונים ואופניים. בנוסף, ביצע הנאשם שתי התפרצויות לדוכנים של מפעל הפיס, מהם לא גנב דבר אך הותיר אי סדר במקום. **נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר בפועל**. לנאשם עבר מכביד בעבירות רכוש. על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים הופעלו חלקם בחופף וחלקם מצטבר, כך שסה"כ הושת על הנאשם לרצו 16 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי לעיל, ובשים לב כי מדובר בביצוע מספר עבירות כלפי מספר קורבנות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע **בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

לא מצאתי בעניינו של הנאשם כי קיימים נימוקים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם כבן 39, הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, לאחר שכתב האישום תוקן בעניינו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך מזמנו השיפוטי של בית המשפט.

לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות בעבירות רכוש ואלימות. יחד עם זאת, הרשעתו האחרונה היא משנת 2009 בגין ביצוע עבירות משנת 2006, כלל הרשעותיו התיישנו, הגם שטרם נמחקו, וב- 17 שנים האחרונות הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, עד שחזר לצרוך סמים, כפי שהדברים עולים מהמסמכים שהוגשו בעניינו (טע/4 ו-5).

לא ניתן להתעלם ממאמצי הגמילה שעושה הנאשם, בהם התחיל עוד בטרם מעצרו, אך כשל להתמיד בקשר טיפולי, לאחר שנותר חסר דיור (טע/4). במסגרת הליכי המעצר הנאשם שוחרר לאשפוזית בטמרה, שם עבר הליך גמילה פיזית מסמים (טע/5), ובהעדר חלופה טיפולית להמשך, הסגיר את עצמו למשטרה מיד עם סיום האשפוז וחזר למעצר.

כך גם נתתי דעתי לעובדה כי שותפתה של הנאשם לעבירת הגניבה, מושא האישום הראשון, לא הועמדה לדין עד כה, ויש להתחשב גם בעובדה זו בגזירת דינו של הנאשם.

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, מצאתי לגזור את דינו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם אותו קבעתי, כדלהלן:

1. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 7.3.23 ועד ליום 25.4.23 ומיום 24.5.23 ועד היום.
2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג פשע, ויורשע בגינה.
3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש מסוג עוון, ויורשע בגינה.
4. הנאשם ישלם למתלונן מהאישום הראשון פיצוי בסך 300 ₪ ולמתלוננת מאישום 3 פיצוי בסך 1,000 ₪ וזאת עד ליום 1.12.23. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, במעמד הצדדים.